

Warszawa, 26 kwietnia 2024 roku

Sprawa: Postulat nowelizacji podatku od środków transportowych
Znak sprawy: DSP13.847.1.2024
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Odpowiedź w sprawie postulatu nowelizacji podatku od środków transportowych

Szanowny Panie,

w związku z pismem z dnia 8 kwietnia 2024 r. zawierającym wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie nowelizacji przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹ (dalej: u.p.o.l.) w zakresie podatku od środków transportowych celem dostosowania do regulacji Unii Europejskiej, zakwalifikowanym jako petycja w rozumieniu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach², działając na podstawie w/w ustaw uprzejmie informuję.

Prawo podatkowe w państwach członkowskich Unii Europejskiej - zgodnie z art. 113 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej - podlega harmonizacji w zakresie VAT, akcyzy i podatków pośrednich. Podatek od środków transportowych jako podatek majątkowy i bezpośredni procesem harmonizacji nie jest zatem objęty. Jedynym przejawem ujednoczenia ustawodawstw krajowych w zakresie podatku od środków transportowych są postanowienia Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r.³, dalej: Dyrektywa

---

¹ Dz. U. z 2023 r. nr 70, z późn. zm.

² Dz. U. z 2018 r. poz. 870.

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. UE L 187, str. 42, z późn. zm.) oraz Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/362 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 1999/62/WE, 1999/37/WE i (UE) 2019/520 w odniesieniu do pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy (Dz. Urz. UE L 69 str.1).

1999/62 WE, które znajdują zastosowanie do podatków nałożonych na pojazdy ciężarowe⁴.

Zgodnie z art. 4 Dyrektywy 1999/62 WE każde Państwo Członkowskie ustala procedury nakładania i pobierania podatków. U.p.o.l. uwzględni postanowienia Dyrektywy 1999/62/WE w zakresie odnoszącym się do podatku od środków transportowych. Głównymi kryteriami różnicowania stawek opodatkowania są rodzaj pojazdu oraz dopuszczalna masa całkowita pojazdu lub zespołu pojazdów co zapewnia obiektywizację wymiaru podatku. Zgodnie z art. 6 Dyrektywy 1999/62 oprócz wprowadzenia stawek minimalnych w u.p.o.l. wprowadzone zostały na mocy art. 8 i 12 preferencje podatkowe (podmiotowe i przedmiotowe). Wyłączone z przedmiotu opodatkowania zostały przyczepy i naczepy związane wyłącznie z działalnością rolniczą przez podatników podatku rolnego. Zwolnione z podatku zostały pojazdy specjalne oraz używane do celów specjalnych w rozumieniu przepisów o prawie drogowym. U.p.o.l. – zgodnie z wymogami Konstytucji odnoszącymi się do regulacji podatkowych – określa zarazem maksymalne stawki dla podatku od środków transportowych, jakie rada gminy może wprowadzić. Mając na uwadze, iż podatek od środków transportowych stanowi w 100% dochody budżetów samorządów, kluczowe kompetencje w zakresie kształtowania polityki podatkowej, ulg i preferencji podatkowych oraz wysokości stawek zostały ustawowo przyznane władzom samorządowym, które są także najbliższe przedsiębiorców i znają najlepiej ich potrzeby oraz problemy.

Należy podkreślić, iż rozbieżności pomiędzy prawem krajowym, a prawem unijnym mogą występować i faktycznie występują co wynika z faktu, iż państwa członkowskie mają pewną swobodę w kształtowaniu norm prawa krajowego, zwłaszcza w zakresie nieobjętym harmonizacją, jak w przypadku podatku od środków transportowych.

Przywołane przez Pana Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 15 marca 2006 r.⁵ (dalej: Rozporządzenie 561/2006/WE) jest – jako rozporządzenie unijne – aktem prawnym obowiązującym wprost na terytorium krajów członkowskich Unii Europejskiej, w tym w Polsce. Ma ono na celu poprawę warunków socjalnych pracowników objętych jego zakresem, a także ogólną poprawę bezpieczeństwa drogowego. Przyjęte w tym akcie rozróżnienie wykorzystania pojazdu do celów prowadzenia działalności gospodarczej i poza działalnością gospodarczą służy wyłącznie unormowaniu czasu pracy kierowcy lub zespołu kierowców (w tym za pomocą tachografów). Rozporządzenie to nie reguluje zasad opodatkowania środków transportowych, które w Polsce reguluje u.p.o.l., z uwzględnieniem postanowień Dyrektywy 1999/62/WE.

Uregulowanie przedmiotu opodatkowania i obowiązku podatkowego właścicieli środków transportowych zawarte w u.p.o.l. mieści się w granicach suwerenności podatkowej państwa członkowskiego i jest spójne z Dyrektywą 1999/62/WE. Podatek od środków transportowych jest podatkiem majątkowym związanym z posiadaniem wymienionych w ustawie środków transportowych. Uniezależnienie

---

⁴ Pojazdami ciężarowymi w rozumieniu Dyrektywy 1999/62/WE są pojazdy ciężkie o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony, przeznaczone do przewozu towarów.

⁵ Dz. Urz. UE. L Nr 102, str. 1.

opodatkowania pojazdów ciężarowych od sposobu czy czasu ich wykorzystania zapewnia obiektywizację i określoność obowiązku podatkowego oraz zmniejsza zarówno koszty egzekwowania podatku, jak i liczebność potencjalnych sporów pomiędzy organami podatkowymi a podatnikami.

Mając powyższe na uwadze zawiadamiam, iż nie znajduję uzasadnienia dla realizacji wniosku o nowelizację u.p.o.l. w zakresie przedstawionym w przedłożonym piśmie.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów

Beata Rogowska-Rajda
Dyrektor
Departamentu Polityki Podatkowej